

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/19-01/926
URBROJ: 354-01/19-9
Zagreb, 4. prosinca 2019.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u vijeću sastavljenom od: Anđelka Rukelja, zamjenika predsjednice te Rožike Gužvanj i Zvonimira Jukića, članova, povodom žalbe žalitelja Point Split d.o.o., Split, OIB: 92462019127, na sadržaj dokumentacije o nabavi u postupku javne nabave broj objave: 2019/S 0F2-0038179, predmet nabave: radovi na održavanju izvanokoličkih i javnoprometnih površina (po grupama), naručitelja Grad Split, Split, OIB: 78755598868, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13., 74/14. i 98/19.) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16., dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se točka 30. dokumentacije o nabavi u dijelu koji glasi: „Ponuda s dužim rokom izlaska na teren i izvođenja radova neće se razmatrati.“ i točka 43. dokumentacije o nabavi u dijelu koji glasi: „Ukoliko Ponuditelj ne vrati Naručitelju potpisan ugovor u roku od 15 dana nakon što mu ga Naručitelj dostavi, smatra će se da je Ponuditelj odustao od ponude, naplatit će se jamstvo za ozbiljnost ponude i provesti postupak iz čl. 307- stavak 7. ZJN 2016.“ u postupku javne nabave broj objave: 2019/S 0F2-0038179, predmet nabave: radovi na održavanju izvanokoličkih i javnoprometnih površina (po grupama), naručitelja Grad Split, Split, dok se u preostalom dijelu žalbeni zahtjev odbija kao neosnovan.
2. Nalaže se naručitelju Grad Split, Split, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, naknadi žalitelju Point Split d.o.o., Split, troškove žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00 kuna, dok se u preostalom dijelu u iznosu od 2.500,00 kuna zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Grad Split, Split, objavio je 26. rujna 2019. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F2-0038179, predmet nabave: radovi na održavanju izvanokoličkih i javnoprometnih površina. Predmet nabave je podijeljen u dvije grupe, a kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju kriterija: cijena 80% i ponuđeni rok izvođenja – ispunjenje u roku – 20%.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi žalbu je, preporučenom pošiljkom, dana 4. listopada 2019. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio, te u roku za žalbu dostavio naručitelju, žalitelj Point Split d.o.o., Split. Žalitelj je žalbu uredio podneskom zaprimljenim u ovom tijelu 18. listopada 2019. godine.

Žalitelj u žalbi osporava zakonitost pokretanja postupka javne nabave, te podredno dijela dokumentacije o nabavi, a žalbenim zahtjevom traži da se poništi postupak javne nabave, te podredno odredbe dokumentacije o nabavi zahvaćene nezakonitošću. Traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

U odgovoru na žalbu naručitelj osporava pravni interes žalitelja za izjavljivanje žalbe. Navodi da svatko ima mogućnost podnijeti ponudu u odnosu na objavljeni postupak javne nabave, pa i žalitelj, stoga smatra da žalitelju pokretanjem ovog postupka nije nanesena nikakva šteta. Nadalje, žalbene navode žalitelja smatra neosnovanima te predlaže žalbu odbiti, kao i zahtjev za trošak.

U tijeku postupka izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, te drugih dostavljenih dokaza.

Vezano za osporavanje prava na žalbu žalitelju ovo tijelo je utvrdilo da je izneseni prigovor neosnovan, te da pravni interes postoji, a iz razloga kako slijedi. Sukladno odredbi članka 401. stavka 1. ZJN 2016 pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, okvirnog sporazuma, dinamičkog sustava nabave ili projektnog natječaja i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava. Prema odredbi članka 3. točke 8. toga Zakona gospodarski subjekt je fizička ili pravna osoba, uključujući podružnicu, ili javno tijelo ili zajednica tih osoba ili tijela, uključujući svako njihovo privremeno udruženje, koja na tržištu nudi izvođenje radova ili posla, isporuku robe ili pružanje usluga. U ovom žalbenom postupku žalitelj je dostavio izvornik izvotka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu od 4. listopada 2019. godine. Žalitelj je izjavio žalbu zbog činjenice pokretanja postupka javne nabave kao takvog, držeći da je imao pravni interes za dobivanje ugovora o javnoj nabavi iz prethodno provedenog postupka javne nabave, pa smatra da je pokretanjem konkretnog novog postupka javne nabave pretrpio štetu. Podredno, žalitelj osporava i sadržaj dokumentacije o nabavi. Dostavljenom javnom ispravom kako je naprijed navedeno žalitelj je potvrdio da predstavlja gospodarski subjekt u smislu ZJN 2016 te je na taj način dokazao da ima odnosno da je imao pravni interes za dobivanje ugovora o javnoj nabavi usluge te da bi zbog nezakonitosti postupanja naručitelja i dokumentacije o nabavi pretrpio odnosno mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava pa žalitelj u ovom postupku javne nabave ima pravni interes za izjavljivanje žalbe.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je djelomično osnovana.

Žalitelj navodi da naručitelj provodi postupak javne nabave za koji već ima zaključen okvirni sporazum, te u kojem je upravo žalitelj odabrani ponuditelj (postupak broj objave 2017/S 0F2-0024481). Provedeni postupak je bio podijeljen na dvije grupe, a u obje grupe je žalitelj bio najpovoljniji ponuditelj, te je naručitelj s njim sklopio okvirni sporazum na razdoblje od 4 godine. Prvi pojedinačni ugovor je bio sklopljen 13. prosinca 2018. godine s rokom važenja do 31. kolovoza 2019. godine, a koji je produžen aneksom do 31. listopada 2019. godine. Žalitelj dalje navodi da je prema pozivu naručitelja dana 10. rujna 2019. godine uputio ponudu za sklapanje drugog pojedinačnog ugovora, ali mu je naručitelj odgovorio da je poziv za sklapanje drugog godišnjeg ugovora greškom uputio, da se ne radi o sklapanju drugog godišnjeg ugovora i da ne prihvaća ponudu. Budući da je sklopljeni Okvirni sporazum na snazi, žalitelj smatra da naručitelj ne može pokrenuti novi postupak za isti predmet nabave, bez obzira što je u sporazumu navedeno da ne obvezuje na sklapanje ugovora o javnoj nabavi. Isto tako, naručitelj tijekom trajanja okvirnog sporazuma nije iskazao namjeru raskida okvirnog sporazuma niti je žalitelju uputio kakvu primjedbu u vezi s izvršenjem. Naručitelj sve do dana podnošenja žalbe nije žalitelja ni izvijestio da nema namjeru sklapati daljnje ugovore prema okvirnom sporazumu niti je za to naveo razloge, što sve zajedno žalitelj smatra protivnim načelu

savjesnosti i poštenja. Postupanje naručitelja da bez ikakvog objašnjenja i obavještanja raspiše novi postupak, bez da prije toga raskine okvirni sporazum dovodi do povrede ZJN 2016 i narušavanja tržišnog natjecanja. Na kraju, žalitelj navodi da u niti jednoj odredbi ZJN 2016 nije propisana mogućnost da naručitelj može pokrenuti postupak javne nabave za predmet za koji već ima zaključen ugovor/okvirni sporazum. Žalitelj upućuje na rješenje ovoga tijela KLASA: UP/II-034-02/16-01/910 od 28. studenog 2016. godine.

U odgovoru na žalbu naručitelj navodi da je sa žaliteljem imao sklopljen Okvirni sporazum koji ne obvezuje na sklapanje ugovora o javnoj nabavi. U okvirnom sporazumu bilo je navedeno da će se pojedinačni ugovori sklapati sukladno potrebama i raspoloživim financijskim sredstvima. Naručitelj navodi da je upravo sukladno svojim potrebama i raspoloživim financijskim sredstvima odlučio da neće sklopiti sa žaliteljem novi pojedinačni ugovor, već je sukladno načelima tržišnog natjecanja, jednakog tretmana, zabrane diskriminacije i načela transparentnosti objavio postupak javne nabave, a prema članku 86. ZJN 2016 javni naručitelj slobodno bira koji će postupak provesti. U konkretnom slučaju smatra da nije bilo obveze na sklapanje ugovora, te da naručitelj nema obveze prema žalitelju. Naručitelj dalje navodi da je iskazao namjeru tijekom važenja okvirnog sporazuma da nema namjeru dalje sklapati ugovore sa žaliteljem, kada mu je, nakon poslanog poziva ponude dana 2. rujna 2019. godine, odmah idućeg dana 3. rujna 2019. godine poslao e-mail u kojem objašnjava da se radi o pogrešci i da se ne radi o sklapanju drugog godišnjeg ugovora. Međutim, žalitelj je namjerno i maliciozno zanemario taj e-mail i 10. rujna 2019. godine dostavio ponudu, navodi naručitelj. Također, da nema namjeru dalje sklapati ugovore sa žaliteljem, naručitelj je iskazao i 10. rujna 2019. godine tijekom važenja okvirnog sporazuma, kada je žalitelju odgovorio da ne prihvaća njegovu ponudu. Naručitelj smatra da opisanim postupanjem nisu povrijeđene odredbe ZJN 2016 te da je pokretanjem novog postupka omogućeno tržišno natjecanje.

Među strankama nije sporno da su naručitelj i žalitelj 10. srpnja 2018. godine sklopili okvirni sporazum za nabavu radova održavanja izvankolničkih javnoprometnih površina kojima se ne odvija promet motornim vozilima sa pratećom urbanom opremom u Gradu Splitu u trajanju od četiri godine, koji okvirni sporazum ne obvezuje na sklapanje ugovora o javnoj nabavi. Nadalje, među strankama nije sporno da su naručitelj i žalitelj, temeljem sklopljenog Okvirnog sporazuma, sklopili I. pojedinačni ugovor za jednogodišnje razdoblje o izvođenju građevinsko zanatskih radova na održavanju prateće urbane opreme na nogostupima nerazvrstanih cesta i javnoprometnim pješačkim površinama na području Grada Splita, s rokom trajanja od 12 mjeseci od Odluke o sklapanju prvog pojedinačnog ugovora za jednogodišnje razdoblje za Grupu 2 Prateća urbana oprema od 30. kolovoza 2018. godine, te da je Aneksom I. pojedinačnog ugovora taj ugovor produžen do 30. listopada 2019. godine. Također, među strankama nije sporno da je naručitelj dana 25. rujna 2019. godine započeo otvoreni postupak radi javne nabave radova na održavanju izvankolničkih i javnoprometnih površina na području Grada Splita, a koji predmet nabave je istovjetan predmetu nabave za koji je naručitelj sa žaliteljem sklopio navedeni Okvirni sporazum odnosno I. pojedinačni ugovor.

Među strankama je sporno značenje termina „koji ne obvezuje na sklapanje ugovora o javnoj nabavi“. U vezi s navedenim, među strankama je sporno je li naručitelj u konkretnim okolnostima bio u obvezi sklopiti II. Pojedinačni ugovor iz Okvirnog sporazuma te je li imao pravo pokrenuti novi postupak javne nabave radi nabave istog predmeta nabave za koji je prethodno zaključio Okvirni sporazum koji ne obvezuje na sklapanje ugovora o javnoj nabavi, a koji Okvirni sporazum je još uvijek na snazi.

Prije svega, radi potpunog razumijevanja nastale pravne problematike, potrebno je utvrditi *ratio* pojma „okvirni sporazum“. Iz navedenog razloga, prvotno se izlaže pravni okvir relevantan za razumijevanje materije. Sukladno odredbi članka 3. točke 16. ZJN 2016 okvirni sporazum je sporazum između jednog ili više naručitelja i jednog ili više gospodarskih subjekata čija je svrha utvrđivanje uvjeta pod kojima se dodjeljuju ugovori tijekom određenog razdoblja, posebno u pogledu cijene i prema potrebi predviđenih količina. Nadalje, prema odredbi članka 146. stavka 2. tog Zakona, okvirni sporazum ne smije se zlorabiti ili primjenjivati na način kako bi se spriječilo, ograničilo ili narušilo

tržišno natjecanje. Prema odredbi članka 148. tog Zakona, okvirni sporazum može se sklopiti s jednim ili više gospodarskih subjekata, pri čemu okvirni sporazum s više gospodarskih subjekata ne obvezuje stranke na sklapanje ugovora na temelju tog okvirnog sporazuma, a okvirni sporazum s jednim gospodarskim subjektom obvezuje stranke na izvršenje okvirnog sporazuma ako je tako javni naručitelj odredio u dokumentaciji o nabavi. Prema odredbi članka 153. stavka 2. tog Zakona, ako je okvirni sporazum sklopljen s jednim gospodarskim subjektom, ugovori na temelju tog okvirnog sporazuma dodjeljuju se prema uvjetima utvrđenim u okvirnom sporazumu.

Također, sukladno odredbi članka 4. stavaka 2. i 3. ZJN 2016 javna nabava ne smije biti osmišljena s namjerom izbjegavanja primjene toga Zakona ili izbjegavanja primjene pravila o javnoj nabavi male, odnosno velike vrijednosti ili s namjerom da se određenim gospodarskim subjektima neopravdano da prednost ili ih se stavi u nepovoljan položaj, a naručitelj je obavezan primjenjivati odredbe toga Zakona na način koji omogućava učinkovitu javnu nabavu te ekonomično i svrhovito trošenje javnih sredstava.

Nadalje, pri definiranju pojma i uvjeta za sklapanje okvirnog sporazuma te njegovog izvršavanja, valja uzeti u obzir najznačajnije prednosti provođenja postupka javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma, koje je zakonodavac imao namjeru ostvariti, a odnose se na financijske uštede zbog nabave objedinjenih količina za više godina, smanjenje troškova provedbe postupaka nabave, smanjenje administrativnog opterećenja kod naručitelja te sigurnost u pogledu realizacije nabave. Isto tako, sukladno izričitoj zakonskoj odredbi, okvirni sporazum sklopljen s više gospodarskih subjekata ne obvezuje stranke na sklapanje ugovora. Navedeno iz razloga što u trenutku sklapanja okvirnog sporazuma nije poznato tko je odnosno tko će biti obveznik izvršenja ugovora, a s obzirom na multilateralnu prirodu takvog sporazuma. S druge strane, okvirni sporazum sklopljen s jednim gospodarskim subjektom može proizvesti obvezu na sklapanje ugovora temeljem takvog sporazuma, s obzirom da su u tim okolnostima konkretne stranke ugovora unaprijed poznate, no naručitelj takvu okolnost mora izrijekom navesti u dokumentaciji o nabavi.

U konkretnom slučaju, riječ je o sklopljenom okvirnom sporazumu s jednim gospodarskim subjektom na četiri godine, koji ne obvezuje na sklapanje ugovora o javnoj nabavi, što među strankama nije sporno. No, stranke nisu suglasne oko tumačenja dijela „koji ne obvezuje“, stoga je potrebno utvrditi na što se neobvezatnost ovako sklopljenog sporazuma proteže. Radi utvrđivanja navedenog, potrebno je utvrditi i relevantne odredbe konkretnog Okvirnog sporazuma. Člankom 1. stavkom 2. Okvirnog sporazuma stranke su ugovorile da taj okvirni sporazum ne obvezuje na sklapanje ugovora o javnoj nabavi, dok sklopljeni ugovor o javnoj nabavi obvezuje na izvršenje ponuditelja i naručitelja. Člankom 2. Okvirnog sporazuma stranke su utvrdile da je predmet okvirnog sporazuma utvrđivanje uvjeta za sklapanje pojedinačnih ugovora o javnoj nabavi s ponuditeljem za Grupe 1 i 2, a prema stavkama iz ponudbenog troškovnika i tehničkoj specifikaciji, te da se okvirni sporazum sklapa na razdoblje od četiri godine i tijekom navedenog razdoblja predviđa se, ovisno o potrebama naručitelja, sklapanje pojedinačnih ugovora o javnoj nabavi temeljem okvirnog sporazuma za određeno vremensko razdoblje i za izvršenje radova specificiranih troškovnikom. Odredbom članka 3. stavka 3. Okvirnog sporazuma propisano je da će naručitelj sklapati naredne pojedinačne ugovore sukladno svojim potrebama i raspoloživim financijskim sredstvima.

Dakle, naručitelj je pokrenuo novi postupak javne nabave za isti predmet nabave iz prethodno sklopljenog okvirnog sporazuma, koje postupanje je u odgovoru na žalbu obrazložio vlastitim potrebama i financijskom strukturom. Ovdje valja također naglasiti da odredba članka 148. stavka 2. ZJN 2016 jasno razlikuje okvirne sporazume s jednim gospodarskim subjektom koji obvezuje, odnosno ne obvezuje na izvršenje okvirnog sporazuma, s obzirom da se obveza na izvršavanje takvog okvirnog sporazuma nužno mora navesti u dokumentaciji o nabavi. Stoga, ukoliko takva obveza nije izrijekom navedena, riječ je o okvirnom sporazumu koji ne obvezuje na izvršenje.

U konkretnom slučaju sklopljeni Okvirni sporazum proizvodi svoje učinke, međutim obje ugovorne strane zadržavaju pravo nesklapanja pojedinačnih ugovora o javnoj nabavi temeljem tog okvirnog sporazuma. Stoga, ukoliko tijekom trajanja takvog okvirnog sporazuma naručitelj ocijeni da

bi za njega bilo učinkovito i svrhovito novim postupkom javne nabave nabaviti predmet nabave za koji ima sklopljen neobvezujući okvirni sporazum, naručitelja u takvom postupanju ne zadržava niti jedna važeća odredba ZJN 2016. Međutim, valja naglasiti da pri tome naručitelj snosi rizik ishoda tako provedenog postupka javne nabave odnosno prihvaća mogućnost podnošenja ponuda većih cijena od onih iskazanih pri sklapanju okvirnog sporazuma. S druge strane, s obzirom na protek vremena od sklapanja okvirnog sporazuma, te moguće promjene u cijenama na tržištu za konkretni predmet nabave, opisano postupanje naručitelja može biti usmjereno upravo na učinkovitost u provođenju javne nabave te očuvanje javnih sredstava. S tim u vezi, novi postupak javne nabave u konkretnom slučaju može imati pozitivan učinak na tržišnu utakmicu, s obzirom da omogućava svim gospodarskim subjektima koji su mogući izvršitelji traženih radova da podnesu ponude u novom postupku nabave.

Stoga, obzirom da je riječ o okvirnom sporazumu koji ne obvezuje na izvršenje, ovo tijelo ne smatra da je pokretanjem novog postupka javne nabave radi nabave radova koji su predmet konkretnog Okvirnog sporazuma naručitelj postupio protivno odredbama ZJN 2016, tim više što je naručitelj pokrenuo otvoreni postupak javne nabave u kojem svaki zainteresirani gospodarski subjekt može podnijeti ponudu.

Slijedom svega navedenog, žalbeni navod je ocijenjen kao neosnovan.

Vezano za rješenje ovoga tijela KLASA: UP/II-034-02/16-01/910 od 28. studenog 2016. godine na koje se žalitelj poziva, valja reći da je riječ o različitom činjeničnom stanju na koje je primijenjen različit pravni okvir, stoga isto nije relevantno za rješavanje u predmetnom žalbenom postupku.

Nadalje, žalitelj navodi da je točkom 23. alineja 4. Tehnička i stručna sposobnost, dokumentacije o nabavi naručitelj između ostalog propisao, da iz Popisa mora biti vidljivo da je ponuditelj izveo radove iste ili slične vrste kao predmet nabave u vrijednosti od najmanje 4.000.000,00 kuna odnosno 700.000,00 kuna bez PDV-a po jednom ugovoru ili najviše 3 zbrojena ugovora. Žalitelj smatra da je propisivanjem maksimalnog broja ugovora naručitelj propisao veće razine od minimalnih i postupio protivno članku 256. stavku 3. ZJN 2016.

U odgovoru na žalbu naručitelj je naveo da broj ugovora kojima se dokazuje vrijednost izvedenih radova nema utjecaja na zahtijevanu minimalnu razinu sposobnosti i ne znači da je propisana veća razina od minimalne. Naručitelj smatra da je čak odredio i blaže uvjete, s obzirom da se prema članku 268. ZJN 2016 tražene vrijednosti odnose na pojedinačne vrijednosti radova.

Uvidom u dokumentaciju o nabavi utvrđeno je da je spornom odredbom naručitelj zahtijevao Popis glavnih izvršenih radova u 2019. godini, te tijekom 5 (pet) godina koje prethode 2019. godini. Iz Popisa mora biti vidljivo da je ponuditelj izveo radove iste ili slične vrste kao predmet nabave i to u vrijednosti od najmanje 4.000.000,00 kn (četiri milijuna kuna) bez PDV-a po jednom ugovoru ili najviše tri zbrojena ugovora, za Grupu 2. Nadalje, za Grupu 1 naručitelj je zahtijevao Popis glavnih izvršenih radova u 2019. godini, te tijekom 5 (pet) godina koje prethode 2019. godini. Iz Popisa mora biti vidljivo da je ponuditelj izveo radove iste ili slične vrste kao predmet nabave i to u vrijednosti od najmanje 700.000,00 kn (sedamsto tisuća kuna) bez PDV-a po jednom ugovoru ili najviše tri zbrojena ugovora. Točkom 6. dokumentacije o nabavi, Procijenjena vrijednost nabave, naručitelj je propisao procijenjenu vrijednost za Grupu 1 u visini od 1.000.000,00 kuna, a za Grupu 2. u visini od 4.000.000,00 kuna.

Sukladno odredbi članka 256. stavaka 3. i 4. ZJN 2016, naručitelj prilikom određivanja kriterija za odabir iz stavka 1. (sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti, ekonomska i financijska sposobnost i tehnička i stručna sposobnost) smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi. Svi uvjeti sposobnosti moraju biti vezani uz predmet nabave i razmjerni predmetu nabave odnosno grupi predmeta nabave ako je predmet podijeljen na grupe. Prema odredbi članka 268. stavka 6. ZJN 2016 smatra se da je uvjet tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta iz stavka 1. točaka 1., 2. ili 3. (popis radova, isporuka robe ili pruženih usluga) toga članka razmjeran predmetu nabave odnosno

grupi predmeta nabave, ako se traži dokaz o izvođenju radova, isporuci robe ili pružanju usluga čija pojedinačna vrijednost nije viša od procijenjene vrijednosti nabavc, odnosno grupe predmeta nabave, ako je predmet podijeljen na grupe, s time da javni naručitelj može odrediti i blaže uvjete.

Dakle, naručitelj je odredio dostavu popisa ugovora koji sadrži najviše tri ugovora ukupne vrijednosti 700.000,00 kuna za Grupu 1 i 4.000.000,00 za Grupu 2. S obzirom da procijenjene vrijednosti grupa predmeta nabave iznose 1.000.000,00 kuna za Grupu 1 i 4.000.000,00 kuna za Grupu 2, to je uvjet tehničke i stručne sposobnosti određen sukladno važećoj zakonskoj regulativi. S obzirom da određivanjem većeg broja ugovora, zbrajanjem čijih iznosa je gospodarski subjekt u mogućnosti dokazati uvjet tehničke i stručne sposobnosti nisu prekoračene minimalne razine tehničke i stručne sposobnosti, već upravo suprotno, uvjet je propisan blaže nego li određuje ZJN 2016, žalbeni navod je ocijenjen kao neosnovan.

Nadalje, žalitelj navodi da je naručitelj odredbom 30. dokumentacije o nabavi propisao da se ponuda s dužim rokom izlaska na teren i izvođenja radova neće razmatrati. Žalitelj navodi da je ovdje riječ već o fazi bodovanja ponude, kada su sve ponude već morale biti ocijenjene kao valjane ili nevaljane odnosno isključene. Također, ponuditelja se može iz određenih razloga isključiti ili ponuda može biti odbijena, međutim ZJN ne propisuje termin "ne uzeti u razmatranje". Stoga, žalitelj smatra da je nejasno što je ovdje naručitelj mislio te u kojem trenutku pregleda se tako nešto može dogoditi.

U odgovoru na žalbu naručitelj navodi da je točkom 19. dokumentacije propisao da je maksimalni rok 7 dana za izvođenje pojedinačnih naloga. To znači da ponuditelj koji nudi veći rok ni ne može biti bodovan odnosno nije valjan. Pod točkom 30. dokumentacije naručitelj je samo dodatno pojasnio tu odredbu, te će se bodovati samo valjane ponude.

Uvidom u dokumentaciju o nabavi utvrđeno je da je naručitelj pod točkom 30., Kriterij odabira ponude, propisao da je maksimalni rok izvođenja pojedinačnih naloga 7 dana, osim hitnih koji se izvode odmah i neodgodivo. Ponuda s dužim rokom izlaska na teren i izvođenja radova neće se razmatrati. Rok se iskazuje isključivo cijelim brojem u danima, a dostavlja se u obliku izjava ponuditelja u slobodnoj formi uz ponudu. Ponuda s najkraćim ponuđenim rokom dobiva 20 bodova, a ostale prema sljedećoj formuli $R = (R_n/R_o) * 20$. Točkom 19. dokumentacije o nabavi, Rok početka i završetka izvršenja ugovora, naručitelj je propisao da je rok početka i završetka izvršenja ugovora 12 mjeseci od obostranog potpisa ugovora i uvođenja u posao, a po pojedinačnim nalogima naručitelja osim radova koji se moraju odraditi hitno, jer ugrožavaju sigurnost. Radove koji se tiču sigurnosti prometa i ljudi ponuditelj je dužan izvršiti i bez posebnog naloga samog naručitelja, i to odmah (po pozivu policije, vatrogasaca...). Maksimalni rok izvođenja redovnih pojedinačnih naloga je 7 dana. Ponuditelj se obvezuje da će po potrebi izvoditi radove subotom, nedjeljom, praznikom, danju i noću po ponuđenim jediničnim cijenama.

Sukladno odredbi članka 200. stavka 1. ZJN 2016 dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda. Prema odredbi članka 295. stavka 1. ZJN 2016 javni naručitelj obvezan je odbiti ponudu za koju, na temelju rezultata pregleda i ocjene ponuda i provjere uvjeta iz članka 291. toga Zakona utvrdi da je nepravilna, neprikladna ili neprihvatljiva te na temelju kriterija za odabir ponude odabire ponudu ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu.

Dakle, provodeći postupak pregleda i ocjene ponuda naručitelj prethodno utvrđuje valjanost odnosno nevaljanost ponuda, te sukladno takvim utvrđenjima provodi postupak evaluacije odnosno odabira ekonomski najpovoljnije ponude, prema propisanim kriterijima za odabir ponude. Stoga, na način kako je točkom 30. dokumentacije propisano, kojom je uređen kriterij za odabir (valjanih) ponuda, proizlazi da je naručitelj u fazi dodjele bodova ostavio mogućnost utvrđivanja valjanosti odnosno nevaljanosti ponuda. Vodeći računa da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno, što u smislu izjavljenog žalbenog navoda nije slučaj, s obzirom da nije potpuno razumljivo na koji način bi naručitelj u fazi primjene kriterija za odabir ponuda utvrđivao valjanost istih, to se žalbeni navod ocjenjuje osnovanim.

Nadalje, žalitelj navodi da je točkom 38. dokumentacije o nabavi naručitelj propisao jamstvo za uredno ispunjenje ugovora. Točkom 43. dokumentacije naručitelj je propisao da ukoliko ponuditelj ne vrati naručitelju potpisan ugovor u roku od 15 dana nakon što mu ga je naručitelj dostavio, smatrati će se da je ponuditelj odustao od ponude i naplatiti će se jamstvo za ozbiljnost ponude. Žalitelj smatra da je nejasnoća u tome što naručitelj nije tražio dostavu jamstva za ozbiljnost ponude ovom dokumentacijom o nabavi.

U odgovoru na žalbu naručitelj navodi da ako ponuditelj nije dao jamstvo za ozbiljnost ponude, a u ovom slučaju neće dati jer nije traženo, logika je da se neće ni naplatiti, ali će se smatrati da je odustao od ponude.

Uvidom u dokumentaciju o nabavi utvrđeno je da je pod točkom 38. Vrsta, sredstvo i uvjeti jamstva, naručitelj propisao obvezu dostave Izjave ponuditelja da će, ukoliko bude izabran kao najpovoljniji ponuditelj dostaviti naručitelju jamstvo za uredno ispunjenje ugovora u obliku bezuvjetne garancije banke u iznosu od 5% (petposto) ukupne vrijednosti ugovora (bez PDV-a), a u roku od 10 (deset) dana od dana obostranog potpisa ugovora. Sukladno čl. 214. st. 4. ZJN 2016 gospodarski subjekt umjesto tražene vrste jamstva uvijek može dati novčani polog u traženom iznosu. Točkom 43. dokumentacije o nabavi naručitelj je, između ostalog, propisao da se Ugovor o javnoj nabavi sklapa u skladu sa uvjetima iz te dokumentacije, svih njenih priloga i ponude odabranog ponuditelja. Ukoliko ponuditelj ne vrati naručitelju potpisan ugovor u roku od 15 dana nakon što mu ga naručitelj dostavi, smatrati će se da je ponuditelj odustao od ponude, naplatit će se jamstvo za ozbiljnost ponude i provesti postupak iz čl. 307. stavak 7. ZJN 2016.

Među strankama nije sporno da naručitelj dokumentacijom o nabavi nije tražio dostavu jamstva za ozbiljnost ponude.

S obzirom na navedeno te pozivom na odredbu članka 200. stavka 1. ZJN 2016, naprijed citiranu, točka 43. dokumentacije o nabavi nije jasna, razumljiva, precizna i nedvojbena. Naime, s obzirom da dokumentacijom o nabavi naručitelj nije propisao obvezu dostave jamstva za ozbiljnost ponude, nije jasno na koji način bi se aktiviralo takvo jamstvo u slučaju da ponuditelj ne vrati naručitelju potpisan ugovor u roku od 15 dana nakon što mu ga naručitelj dostavi. Stoga, žalbeni navod se ocjenjuje kao osnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

U skladu s prethodno navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao pod točkom 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.000,00 kuna na ime plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Prema odredbi članka 431. stavka 5. ZJN 2016, u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe, Državna komisija može odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove, da se troškovi podijele na jednake dijelove ili da se podijele razmjeno usvajanju žalbe.

Slijedom navedenog, a budući da ovo tijelo nije prihvatilo žalbeni zahtjev žalitelja u cijelosti, odnosno poništene su određene odredbe dokumentacije o nabavi, no ne i cijeli postupak javne nabave, to je žalba djelomično osnovana pa žalitelju sukladno odredbi članka 431. stavka 5. ZJN 2016 pripada pravo na trošak u iznosu od 2.500,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, dok se u preostalom dijelu za iznos od 2.500,00 kuna, zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka odbija kao neosnovan. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

ZAMJENIK PREDsjedNICE
Anđelko Rukelj

Stranke žalbenog postupka:

1. Grad Split, Split, Obala Kneza Branimira 17
2. Point Split d.o.o., Split, Ivana Merza 8